

2

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Všichni Boží vyvolení, plesejte, že jste v nebi oslavení . . . “

Kancionál, píseň 840

Úvodní slovo

Asi všichni známe pohádku o království křivých zrcadel. Je to země, kde se lidé mají za takové, jak jim ukazují zrcadla, ve kterých se shlížejí. Ta jsou ovšem záměrně pokřivená – takže co se v nich vidí, má s realitou pramálo společného.

Někdy si říkám, zda naše farnost také není takovým královstvím křivých zrcadel – zda se někdy nestáváme obětí různých optických klamů. Chodíme do kostela, kde je v neděli „plno“, leccos se kolem farnosti děje, statistické údaje nám dostatečně lichtí: Je nás v neděli v kostele více než 1 700, průměrná výše sbírky 18 000 Kč v brněnském žebříčku rovněž figuruje na předním místě, totéž lze říct o počtu svateb

či křtů atd. Ale už zmíněná statistika zná i mechanismus, kterým se lze optickým klamům bránit – totiž poměrné porovnání údajů na jednu osobu. A to se rázem dějí věci: Výdělečně činných je asi 550, průměrná částka ve sbírkách na jednu osobu je 10,69 Kč (v porovnání s ostatními farnostmi je to slabší průměr), průměrný věk a počet pohřbů vytrvale stoupá, ale naopak křtů či svateb je stále méně. A tak myslím, že nezaškodí, abychom se občas, společně i každý zvlášť, podívali do zrcadla nezakřiveného. Je to poučné.

A mimochodem – v Praze taky mají „království křivých zrcadel“ – je na Petříně a jmenuje se Obludárium.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Pravidelné zkoušky chrámového sboru** budou vždy v úterý od 19:00 do 20:30 na faře (Lidická 6). Rádi mezi sebou přivítáme nové zájemce. *První zkouška* se uskuteční 1. 11. 2005.

• **Rozvrh náboženství** pro rok 2005/2006
ZŠ Botanická: St, 13:15–14:00, vyučuje P. Josef Rybecký, pro 1. stupeň

ZŠ Antonínská: Čt, 14:00–14:45, vyučuje P. Josef Rybecký, pro 1. stupeň

ZŠ Kotlářská: Po, 16:00–17:00, vyučuje Hana Švábová, pro 1. stupeň

ZŠ Staňkova: Pá, 12:45–13:30, vyučuje Jan Lorenc, pro 1. stupeň

Farní úřad u sv. Tomáše: Pá, 14:45–15:30, vyučuje Jan Lorenc, pro 2. stupeň

• **Farní knihovna** bude v tomto školním roce otevřena každou první neděli v měsíci od 10 do 11 hodin na faře na Lidické 6. Zveme vás k využití této možnosti „dvojitě rozkoše“: Rozkoše z poznání (= číst knihy) a rozkoše z nasycení (= pít kávu). A to už vůbec nemluvím o rozkoši z krásy (až uvidíte knihovnice, sami pochopíte)!

• Poslední dobou zůstává po neděli na stolku s tiskem vzadu v kostele větší množství neprodaných výtisků Katolického týdeníku. Je to škoda i finanční (farnost je stejně zaplatí), ale především věcná – KT už dávno není nějakou hláskou troubou

sdužení *Pacem in terris*. Lze v něm zachytit spoustu zajímavých i užitečných informací. V posledním čísle to byl například rozhovor s pánem, který pravidelně sedává v našem kostele mezi námi – básníkem Zdeňkem Rotreklem, ale i článek o tom, jak to má být správně s fotografováním při svatbě v kostele. Nebuďme tak nadutí, že si myslíme, že už všechno víme (anebo tak líní). Znovu opakujeme – pokud je těch 10 Kč pro vás finanční problém, raději si KT vezměte i zadarmo!

• Knihovna biskupství brněnského vás zve na den otevřených dveří v pondělí 31. října 2005. Budete mít možnost seznámit se s fondem knihovny, s projektem „Knihovna dr. Vorlíčka“ anebo se třeba rovnou zaregistrovat mezi čtenáře. Kromě toho bude připraveno malé občerstvení. Den otevřených dveří probíhá od 8 do 18 hodin v klášteře sester alžbětinek, Kamenná 36. Spojení tramvajemi č. 2, 5, 6 a 7 – zastávka Polní, autobus č. 44 a 84 – zastávka Poříčí.

• Ve dnech 1. a 2. listopadu lze získat při návštěvě kteréhokoli kostela **plnomocné odpustky** pro duše v očistci při splnění těchto tří základních podmínek: Svatá zpověď (není nutné ji přijímat zrovna v tyto dny, stačí v blízkém čase před nebo po), svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce. Dále je nutno při návštěvě kostela se pomodlit modlitbu Otče náš a Věřím v Boha. Od 1. do 8. listopadu lze takto získat plnomocné odpustky také při návštěvě hřbitova. Opět je nutno splnit tři základní podmínky a dále na hřbitově se pomodlit (třeba jen v duchu) za zemřelé.

Chrámový sbor

V informacích tohoto čísla Tomáška jste našli také pozvánku na zkoušky chrámového sboru. Chci se k tomuto pozvání připojit a využít i příležitosti k poděkování všem, kdo jsou ochotni pověsit si za krk třeba zrovna tímto způsobem přijatou odpovědnost za farnost. Byla už řeč o tom, jak věci vypadají, když se jedná o osobní příspěví ke společnému dobru. Bohužel nejčastější formou osobního přístupu je přístup kritický. Zde se můžeme chlubit velmi dobrými výsledky. Ale já bych chtěl poprosit, aby se našlo víc takových, kteří (byť nedokonale, ale přece) jdou a do něčeho se pustí. Třeba do zpěvu v chrámovém sboru, kterému tímto přeji pevné nervy a dobrý sluch!

Petr Vrbacký

To číňte

Po prázdninové odmlce bychom vás opět všechny rádi pozvali na slavení mše svaté jednou za měsíc v sobotu večer. Po mši bude následovat společné posezení s občerstvením. Vše se ale bude konat tentokrát v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Židenicích. První setkání je 5. 11., dále potom 3. 12. vždy v 19 hodin.

Srdečně zvou Jana a Čolek Hegerovi, Kengi a Okap Koukalovi, Jitka a Zdeněk Kapitánovi, Mice Zouhar, Scampi Keprtová a další.

Z farní charity

POMOC OBĚTEM ZEMĚTŘESENÍ V ASII

Jak jste podrobně informováni ze sdělovacích prostředků, došlo 8. 10. k ničivému zemětřesení v Asii, nejvíce je postižen Pákistán. Pro pomoc lidem zasaženým touto rozsáhlou přírodní pohromou vypsala Česká katolická charita finanční sbírku. Získané peníze budou použity při obnově postiženého regionu. Budme vděčni Bohu za to, že u nás k takovým katastrofám nedochází. Svoji solidaritu s našimi – i když zeměpisně vzdálenými – bližními projevme finančním příspěvím. Peníze můžete zaslat na účet číslo 3690369369369/0800, variabilní symbol 132-Pákistán. Pokud na tento účel vložíte peníze do naší charitní pokladničky, rádi je za vás předáme Oblastní charitě Brno.

SBĚR ZNÁMEK A POHLEDNIC POKRAČUJE

I přes probíhající rekonstrukci sakristie a s ní spojené omezení prostoru kostela sběr známek a pohlednic nadále pokračuje. Už poněkud ošuntělou krabici na známky najdete hned za čelním závěsem vlevo.

Pár slov o tom, jak a kam známky putují. Jakmile v naší farní charitě naplníme vámi přinesenými známkami a pohlednicemi větší krabici, zaneseme ji panu Antonínu Crhovi v Bohunicích. U něho se shromažďují balíky známek z více míst v republice. Nejdříve se vytřídí to, co je

možné zpeněžit u nás. Ostatní se rozdělí na tuzemské a zahraniční a odváží se příležitostně do Schönstadtu v Německu – posílání poštou je příliš drahé. Tam se známky dále třídí a zpracovávají pro prodej. Získané peníze jsou určeny misiím, převážně v Indii. Byli jsme znovu vyzváni, abychom sbírali nepoškozené pohlednice (nikoliv blahopřání), a to se známkami i bez nich. Mají sběratelskou hodnotu a je o ně zájem. Také je zájem o optické brýle, ty předáváme při sběru věcí pro charitu. Vše výše uvedené lze dát do krabice na známky. Díky!

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

„Berte na sebe břemena jedni druhých a tak naplníte zákon Kristův.“

Gal 6,2

V životě člověka mohou nastat situace, ve kterých má dojem, že se na něj všechno sesypává, že mu nic nevychází, že není nikdo, kdo by pro něj měl pochopení a byl ochotný mu přispět na pomoc svou radou a hlavně v účinném jednání. Takové situace mohou nastat při jednání lidí, ale mohou také být výsledkem neovlivnitelných okolností. Mohou být způsobeny zdravotním stavem a nebo jakoukoliv jinou příčinou. V takových chvílích má člověk dojem, že všechno je beznadějně a že

neexistuje přijatelné východisko. Bývá to zkouška naší víry, trpělivosti a odevzdanosti do Boží vůle. My musíme v těchto okamžicích udělat podle svých sil a schopností všechno, co je možné a správné. Když to uděláme, můžeme pak počítat s Boží pomocí a s jeho vlivem.

Čím vyrovnanější budeme v takových momentech a čím větší bude naše důvěra v Boží pomoc, tím lépe pro nás všechno dopadne. Je možné, že všechno nebude probíhat tak, jak bychom chtěli my, že nebudou splněny naše představy o řešení, ale když budeme hodnotit situaci a její průběh s odstupem času, zjistíme, že to bylo pro nás řešení nejlepší a že nám po všech stránkách prospělo. Možná pochopíme, že kdyby všechno probíhalo podle našich plánů, tak by nám to spíš uškodilo, než prospělo. I toto poznání má mít vliv na náš budoucí život a na všechno, k čemu v něm dojde.

Je snadné mluvit a přemýšlet o takových situacích ve chvílích, kdy se nám vede dobře, ale je to velice těžké, kdy na nás doléhají potíže a starosti ze všech stran. Je proto třeba v době, kdy nám nic neschází, prosit o světlo správného poznání a o sílu překonat těžkosti obtížných a složitých situací, protože v těchto chvílích není snadné zachovat klid, rozvahu a pevnou důvěru.

Musíme mít pochopení pro trápení a starosti lidí kolem nás, neboť jejich život je často těžší, než si umíme představit. Často na ně doléhá i pocit samoty, opuštěnosti a

bolest, že nemají nikoho, komu by se mohli svěřit a kdo by pro ně měl porozumění. Zapomínat na svoje starosti a myslet na problémy ostatních lidí je těžké, ale má to velkou hodnotu. Každý, kdo sám prožil bolest a trápení jakéhokoliv druhu, je schopen mít pochopení pro bolesti druhých lidí a je proto ochotný podle svých možností a schopností poskytnout jim pomoc. Čas a úsilí, které potřebným lidem věnujeme, je hodnota, která se neztratí a prospěje každému, kdo tak jedná.

otec J. Šik

P. Josef Rybecký

rozhovor

Vítáme v naší farnosti nového kaplana otce Josefa Rybeckého. Rádi bychom mu položili několik zvědavých otázek.

Odkud pocházíte? Můžete nám něco říci o vaší rodině?

Pocházím z Ivaně, to je vesnice ne-daleko Pálavy, asi 30 km na jih od Brna. Mám dvě starší sestry a bratra. Nejstarší sestra Blanka zakotvila u boromejek, Lidka u salesiánek a Martin je zatím svobodný. Doma jsme vždycky mívali a rodiče stále mají zahradu, kousek vinohradu a nějakou drůbež. Řeka Jihlava teče hned za naší zahradou, a proto mi vodní sporty od plavání až po rybaření nejsou cizí.

Jaká byla vaše cesta ke kněžství?

Ve druhé třídě jsem ve škole na dotaz paní učitelky čím chci být, řekl že knězem. Když jsem byl starší, ustoupil jsem od této myšlenky, i když někde v nitru zůstala pořád. Na střední škole (Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži) mne nejvíce bavila matematika a fyzika a myslel jsem, že moje cesta povede tímto směrem. Když mě náhodou napadla myšlenka na kněžství, říkal jsem si: kněz musí umět mnoho věcí, které neumím, tedy není to moje cesta; zkrátka jsem hledal nějakou výmluvu. Pán Bůh mi ale ukázal, že s jeho pomocí je možné zvládnout všechny situace, do kterých mne On posílá, a tak skončily mé výmluvy. Před začátkem maturitního ročníku jsem se rozhodl jít do semináře. První rok jsem strávil v Litoměřicích v konviktu (to je příprava na seminář), po dvou letech v Olomouci jsem byl rok ve Vyškově na vojně. Následovaly další tři roky v Olomouci. V pátém ročníku jsem byl seminárním jáhnem a po skončení studia jsem přijal kněžské svěcení.

V naší rozestavěné farnosti jistě nebudete mít mnoho volného času, ale přesto se ptám: Jak byste volné chvílky rád trávil, jaké máte koníčky?

Naše farnost je velká a probíhá zde spousta aktivit, ale trochu času na odpočinek a na koníčky si určitě najdu. Baví mě chodit po lese nebo po horách, pozorovat hvězdy, číst knížky, hrát hokej a myslím, že k oblíbeným sportům brzy přibude i flórbal.

Ještě z oblasti kulinářské: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

To je dobrá otázka. Pochutnám si na ledasčem, rád si dám třeba rybu a ze sladkých jídel bramborové placky.

Vzkážete něco našim farníkům?

Chtěl bych vám poděkovat, že jste mě přijali mezi sebe a že nás spojuje vzájemná modlitba. Vždy se těším na setkání s vámi při mši svaté a při dalších nejrůznějších příležitostech.

Děkujeme za rozhovor, přejeme mnoho milostí a darů Ducha svatého a těšíme se na společnou cestu k Bohu.

připravila Marie Veselá

Oprava sakristie

Na nástěnce u vchodu do kostela máte možnost sledovat průběh prací na opravách sakristie i další údaje s tím spojené (sbírky atd.). Dnes dodáváme nejčerstvější informace. Zatím bylo provedeno vybourání všech starých konstrukcí a příček, byly odstraněny staré rozvody elektřiny, vody, kanalizace a topení a bylo provedeno očištění zdí od starých omítek a především od původních asfaltových izolačních nátěrů. Dále byla odkryta podlaha včetně vyvezení zeminy tak, aby se mohly zahájit práce na záchranném archeologickém výzkumu.

Ten prováděla firma Archaia přibližně čtyři týdny. S jeho výsledky se budete moci podrobně seznámit až po vydání závěrečné zprávy. Zatím lze konstatovat, že se nekonala žádná zásadní a dramatická překvapení – byly odkryty dvě krypty, prázdné či zcela zasypané, základy zdí původní kaple a oltáře a část nejstarší dlažby prostoru (pro zajímavost asi o metr níž, než je podlaha dnes). Archeologický výzkum je tedy proveden a z našeho pohledu je dobrou zprávou především to, že stavba může pokračovat v původním harmonogramu.

Nyní se provádí izolační a protivlhkostní práce na podlahách, tzn. zásypy, kladení speciálních fólií a rovnání terénu. V nejbližších dnech pak bude následovat betonování podlahy. Poté je nachystána výměna a přepojení hlavní elektrorozvodné skříně pro celý kostel a všechny prostory sakristie i s rezervou pro budoucí připojení prvního patra nad kaplí. Tuto fázi možná pocítíte opět na vlastní kůži, protože si asi vyžádá alespoň částečné omezení provozu kostel po tu dobu, co budeme bez proudu. Následovat bude výměna oken, natažení nových rozvodů elektřiny a provedení sanačních omítek. O dalších zamýšlených pracích pak budete informováni příště. A ještě informace o finanční stránce věci. Začali jsme čerpat úvěr od Volksbank, a. s., z něhož byla zatím proplacena první faktura stavební firmě Janko ve výši 408 000 Kč. Kromě toho jsme za projektové práce na odvlhčení a za správné

poplatky zaplatili cca 20 000 Kč. Na běžném účtě zůstává asi 350 000 Kč. Z úvěru můžeme čerpat ještě cca 1 600 000 Kč. Děkujeme za vaše dary ať už jednotlivě či prostřednictvím sbírek. Další sbírka na opravy bude v neděli 6. listopadu 2005.

Petr Vrbacký

Hranice

Bedřichov 15.–16. 10. 2005

Ticho. Všude ticho, jen na nebi září hvězdy a bílý měsíc proniká korunami stromů, takže místy je světlo jako ve dne. Opatrně se procházím snaže se o minimální hluk a v duchu se děším, jak budu, coby pohraničník, honit šestnáctileté kluky, které nedohoním ani ve dne, natož v noci, a zároveň si pochvaluji pět vrstev a kožich, který jsem na sebe na faře navlíkla. Okolní les by se měl hemžit podloudníky (v našem případě mládeží 14–17 let ze skautu, kostela, rádcáku i odjinud) nesoucími zboží (dřevěné kulánky) přes polsko-ruskou hranici. Nicméně ostražití pohraničníci jim doposud neumožnili proniknout až sem, do Ruska. Samotná akce začala v sobotu po poledni, kdy většina účastníků dorazila na faru v Bedřichově. Po krátkých seznamovacích hrách Káče přečetl úvodní legendu z knihy Sergiusze Piaseckého – MILENEC VELKÉ MEDVĚDICE, podle níž hra HRANICE vlastně

vznikla. Odpolední osvěžení přinesla procházka a práce v lese, a poté již vše začalo směřovat k tajemnému večeru resp. noci. Po výtečném guláši z dílny Dana a Čolka absolvovali účastníci rychlokurz ruštiny a při hazardu měli příležitost finančně si přilepšit (nebo taky nepřilepšit!) do hry. Když byla noc nejtemnější, vyrazili jsme do lesa k hracímu poli vzdálenému od fary asi 2 km. Pohraničníci se rozmístili v terénu a podloudníkům začal polský žid Schidlo prodávat tovary a pašování mohlo začít. I přes ostražitost pohraniční stráž se podařilo nalézt tajné cestičky, po nichž zboží putovalo přes hranice. Tříhodinová hra unavila obě strany, a tak po návratu na faru děti ochotně uléhaly do svých spacáků. My vedoucí jsme v kuchyni ještě krátce zhodnotili průběh akce. Ale když se začaly objevovat nápady typu vystřelit kapslovkou v troubě, raději jsme se odebrali taky na kutě.

Hranice byla super.

Witty

Povídka

Lucka jede s maminkou a s Matýskem na hřbitov. Těší se. Má ráda tajemné šero a nespočetná světýlka svíček. Stojí za to chvíli se mačkat v tramvaji. A vůbec, Lucka má výbornou náladu. Dostala dnes od babičky dvacetikorunu, a když ji přidá k tomu, co ušetřila z kapesného, bude

to stačit na krásný prstýnek. Bleděmodrý s růžovými proužky. Lucka si potichu prozpěvuje: Já ti prstýnek dám . . . a málem by zapomněla vystoupit. Ale lidé se hnuli a berou Lucku s sebou. Vyskočila a ohlédla se. Maminka s Matýskem už taky vystupují. „A jdeme koupit svíčky. Já vyberu ty nejhezčí.“ oznamuje Matýsek okolnímu světu. Určitě se taky moc těší. Maminka hledá v kabelce peněženku. Hledá, hledá, najít nemůže. „Přece jsem ji tady měla!“ maminka ještě jednou nešťastně prohledává tašku. „Ale koupíme svíčky, že jo?“ ujišťuje se Matýsek. Maminka povzdychne: „Dneska se za babičku jen pomodlíme, svíčky jí rozsvítíme až příště.“ „Ale babička bude moc smutná a já taky,“ natahuje malý moldánky. „Neboj, kulíšku,“ maminka se už zase usmívá, „babička bude mít velkou radost, když se za ni pomodlíme“. „Ale já budu smutný, velice smutný,“ zdůrazňuje kluk. Cink, na Lucčině dlani leží dvacetikoruna. Leží a leskne se. Je to jen odlesk, to co se Luce třpytí v očích? Nemůže si pomoci. Ví, že jí maminka peníze vrátí, ale možná až příští měsíc, když jí někdo vzal peněženku. Může si stokrát říkat: „vždyť přece vím, že máme i něco obětovat“, ale oči ji nepřestávají pálit. No co, povzdychne si v duchu, co nic nestojí, za nic nestojí, říkává náš pan farář. A to už je tu Matýsek, v každé ruce svíčku: „Ty jsou, co? Jednu ti dám, počkej,“ kluk svíčky pečlivě poměřuje. „Dej mi tu menší: Ať ji unesu.“ směje se Lucka, když vidí, jak Matýskovi svítí oči

nadšením. To nadšení přeskočí i na Lucku, postupně vítězí nad smutkem a děvčátko cítí: Rozhodla jsem se správně. Babička má radost nejen ze svíček, ale i ze mně.

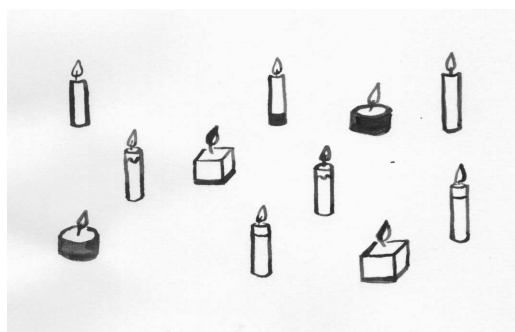
Marie Veselá

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavinky,

o „dušičkách“ příští týden se možná vypravíte s rodiči na hřbitov, kde se budete modlit za vaše zemřelé příbuzné, hezky upravíte hrob a zapálíte svíčky. Možná taky budete jen tak chodit a hledat svíčky, které zhasly větrem nebo deštěm a zase je zapalovat. Možná si také vezmete svíčku navíc a půjdete k nějakému opuštěnému hrobu a zapálíte ji tam pomodlíte se za úplně cizí lidi, na které si možná už nikdo nevzpomene . . .

A abyste nezapomněli vzít si ty svíčky s sebou, mám pro vás tentokrát velice jednoduchý úkol: Všechny svíčky na obrázku jsou vždy dvě stejné až na jednu. Najdete ji?

Scampi